

DJECO, DRUŽITE SE I BRINITE O SVOJOJ PLANETI

Draga djeco, kako vrijeme leti!

Kao da sam jučer dočekivao svoje drugare lutkare, a evo nas već na skoro samom kraju Susreta. Danas smo prvo gledali „Raka krojača“.

Šta nam taj rak sve ispriča! Voda nam je život. Rijeke, mora, okeani. Zagađujemo je. Bacamo otpad tamo gdje mu nije mjesto. Zaboravljamo da u toj vodi žive mnoga bića. I njima treba čist dom.

A kad voda nije čista, nije dobro ni nama.

Zato, dragi moji, čuvajmo naše rijeke, mora i okeane. Ne bacajmo smeće u prirodu. Ne prljajmo naše rijeke, mora, okeane....

Planeta nam neće sama postati čistija. Moramo joj pomoći! Ne treba nam za to nikakva velika čarolija.

Čistija voda + čistija planeta = ljepši život!

Poslije toga, na scenu je stigla „Umišljena bubamara“.

Ona je baš umislila da je najljepša i najvažnija na svijetu! Kao da druge bube ne postoje. Kao da niko drugi ne vrijedi.

Pa dobro, bubamaro moja, ako si ti najbolja, ko će se onda s tobom družiti?

Važno je imati prijatelje. Čuvati ih. Pomoći im kad im je teško. I reći im nešto lijepo. Jedno „hvala“. Jedno „baš si mi draga“. Jedno „lijepo je što si tu“.

Ne moramo uvijek biti najbolji. I ne trebamo misliti da samo mi vrijedimo, a drugi ne. Svako od nas ima nešto posebno. A kad to naučimo, svijet postaje ljepše mjesto.

I tako nam prođe još jedan dan u Lutkarskoj republici. Dan pun priča, dječijeg smijeha i važnih lekcija.

A sutra... Sutra završavamo naše druženje.

Čeka nas još mnogo sadržaja u pratećem programu, a onda i proglašenje pobjednika!

Naš najstrožiji žiri, dječiji žiri, već je donio odluku. Nije bila jednoglasna, ali ipak je tu.

A ja? Ja sam sretan što smo svi zajedno uživali ovih dana.

Vidimo se naredne godine!

Do tada ćemo sanjati dječiji osmijeh. Onaj iskreni, najljepši osmijeh zbog kojeg i lutke ožive.

A sad... Bugojnokio ide na odmor!

Do narednog susreta, čuvajte jedni druge, čuvajte našu planetu i ne zaboravite da je svijet ljepši kad u njemu ima mjesta za sve.

Voli vas vaš Bugojnokio!

SA PREDSTAVE RAK KROJAČ

ŠTA MISLI MALA RAJA RAK KROJAČ

Q: “Da možeš razgovarati s rakom, šta bi ga prvo pitala?”

A: Kome bi prvo napravio haljinu?

Q: “Kada bi mogla živjeti jedan dan u podmorju iz predstave, šta bi prvo uradila?”

A: Prvo bih se potrudila da upoznam sve likove.

Q: “Da si ti rak krojač, šta bi prvo sašila?”

A: Sašila bih sebi neku lijepu svjetlucavu haljinu.

Q: “Kad bi mogao živjeti jedan dan u podmorju iz predstave, šta bi prvo uradio?”

A: Očistio bih more.

Q: “Da si ti rak krojač, šta bi prvo sašio?”

A: Sašio bih sebi dres.

Q: “Da možeš biti neka morska životinja, koja bi bio?”

A: Bio bih neka riba.

Q: “Da li ti se svidjela predstava koju si upravo gledala?”

A: Da jako mi se svidjela, a najviše su mi se svidjele pjesme koje su pjevali.

Q: “Kako to mi možemo pomoći morskim životinjama da njihovo more bude čisto?”

A: Možemo im pomoći tako što nećemo bacati smeće.

Q: “Da ti možeš biti neka morska životinja, koja bi bila?”

A: Bila bih morska zvijezda.

SA PREDSTAVE UMIŠLJENA BUBAMARA

OKRUGLI STO

UMIŠLJENA BUBAMARA

Lutkarsko kazalište Mostar

Strajo Krsmanović, moderator okruglog stola, najavio je poslednji okrugli sto na ovom festivalu i pozdravio sve prisutne te izrazio želju da će ovaj okrugli sto poslužiti da sumira sve ovo što se desilo na ovom festivalu i da izvučemo neku pouku. Prije svega predstavio je ansambl Lutkarskog kazališta Mostar i zamolio da se predstave

Tibor Oreč, direktor, predstavio je pozorište koje dugi niz godina gostuje u Bugojnu i rekao da oni imaju dosta predstava koje igraju kući i na gostovanju. Ova predstava je nastala 2024. godine po tekstu Milene Jukić Bandić, u režiji Siniše Novakovića, a za sljedeće susrete nada se da će pripremiti novu predstavu jer već rade na nekim novim ostvarenjima.

Noa, član dječijeg žirija, rekao je da mu je najljepši i najinteresantniji lik puž, da mu se svidjela scenografija i da mu se jako dopalo kako likovi dirnu scenu da ožive na neki način.

Lana, članica dječijeg žirija, rekla je da joj se najviše sviđa pčela, ona joj najsmješnija jer ima motor na kome je pčela došla.

Nada, članica dječijeg žirija, rekla je da su joj puž i pčela najviše svidjeli.

Ajša, članica dječijeg žirija, rekla je da joj je predstava prekrasna, najbolji lik joj je mrav koji je ukrao teglu krastavaca i sa njom bježi.

Naida, članica dječijeg žirija, rekla je da joj se sviđa kraj zato što je sretan, što su se svi pomirili, bili razigrani i slavili rođendan zajedno, a od likova izdvaja puža i pčelu.

Danis, član dječijeg žirija, kaže da mu se svidjelo što je iza puža ostalo ljepljivo, scena mu je bila lijepa, žohar i njegova pjesma su mu najbolji, ali mu na poklonu fali pčela.

Vahid Duraković, čestitao je i zahvalio se gostujućem ansamblu što su ponovo u Bugojnu. Iskazao je zadovoljstvo što smo mogli gledati profesionalne predstave iz Bosne i Hercegovine i dodao da ovaj festival ima nova obilježja, to su predstave Moj Hakawati i Kad zavesla Tesla. To su kao neke monopredstave sa jednim glumcem. Naglasio je i važnost saradnje sa studentima iz Osijeka koji su imali različite radionice, iskazao je nadu da će nastaviti raditi i da im je ovaj festival daje motivaciju za to i da će se vraćati na festival idućih godina. Što se tiče predstave učinila mu se zanimljiva, vesela i poučna, pohvalio je ansambl i partnersku igru.

Strajo Krsmanović, rekao je da ove godine imamo nova pozorišta iz Prijedora, Bugojna, Banja Luke i Zenice sa novijim predstavama koje su unijele osvježenje u repertoar. Primjećuje da su glumci na okruglim stolovima rekli da su svi stekli neke osnove lutkarstva baš u Bugojnu, na

bugojanskim radionicama. Zaključio je da je borba za afirmaciju festivala dosegla neki standard kakav su očekivali kada su ponovo pokretali festival.

Maja Martinek, članica stručnog žirija, dodala je da je režiser student osječke Akademije režije i da trenutno radi u Splitu, da je njoj poznat njegov rad, neobičan stil i da su sigurno glumci iz Kazališta Mostar imali jedno veliko iskustvo radeći sa njim. Što se tiče susreta rekla da joj je drago da imamo mlade ljude i da je lutkara sve više na ovim susretima, da oni dijele svoja iskustva, slušaju iskustva starijih i da je to vrijednost festivala. Postavila je pitanje glumcima, kao iskusnim lutkarima, da kažu studentima kako je njima raditi s lutkama.

Tibor Oreč, glumac u predstavi, odgovorio je da oni zajedno rade dugo godina i da se jako dobro poznaju, ali da je i povrh svega toga, najvažniji timski rad. Moraju se poštovati glumci između sebe, morate poštovati i slušati partnera, morate poštovati ono što ste uvježbali i morate biti tačni.

Jadranka Popović – Miljko, glumica u predstavi, rekla je da je Tina Vukosavić Đaković radila lutku prvi put, ali je vrlo fleksibilna i sarađivala je sa glumcima tako da im je bilo lakše raditi sa lutkom, mada nikada se ne postigne da lutka zadovoljava sve potrebe glumca. Savjetuje mladim glumcima da oni uvijek traže izazov, da pomjeraju svoje granice i da uvijek teže ka višem jer to je interesantno u glumačkom poslu.

Maja Martinek, članica stručnog žirija, primijetila je na ovom festivalu da više nije problem lutkar - glumac, sada je to lutkar - tehničar. Savjetuje da glumci, iskusni odgajaju po sebi te lutkare - tehničare te da uče zajedno.

Ivan Nevjestić, glumac u predstavi, istaknuo je da tehnika lutke na kojoj radite prvi put je uvijek nova i izazovna jer bez obzira na iskustvo, lutkar mora uvijek ponovo učiti da njome vlada. Svaka nova lutka, novi je izazov.

Dubravka Zrnčić-Kulenović, članica stručnog žirija, dodala je da svaka lutka ima svoja ograničenja, glumac mora izigrati tako da ga ta ograničenja ne sputavaju. Odnos prema lutki mora biti kao prema partneru. Ansamblu je čestitala na razigranoj predstavi u kojoj se vidi da je po slikovnici rađena. Pohvalila je i zavidan nivo uigranosti glumaca. Još je napomenula da je dosta govorilo o mladim glumcima, da su oni obilježili ovaj festival, vratili nadu u očuvanje tradicije i tipa teatra i da su jako važno osvježanje. Iznijela je i mišljenje da se u Bugojnu puno radi i kroz festival i bijenale zajedno sa Akademijom iz Osijeka te da se osjeti veća zainteresovanost za ovu vrstu umjetnosti.

Vahid Duraković, iznio je ovogodišnju ideju da pokušaju dovesti i dizajnera u izradi lutaka iz Osijeka, ali njihovi se termini nisu poklapali sa našim.

Strajo Krsmanović, zaključio je da je ovo jedini festival koji ima okrugli sto u kome se participira iskreno i snažno, bez pretenzija da se kaže da je neko bolji od drugoga. Vodi se iskreni dijalog u kome se nauči kako raditi u budućnosti. Pohvalio je da dolaze nove sredine na ovaj festival i misli da ovakva vrsta okruglog stola ima veliki utjecaj na raširenost festivala.

Zahvalio se organizatoru koji istrajava da ovaj festival i da lutkarska umjetnost opstaje.

KNJIGA UTISAKA **UMIŠLJENA BUBAMARA**

„Bilo je fino i smiješno.”

„Bilo mi je smiješno, najsmješniji mi je bio puž.”

„Najviše mi se svidjela bubamara.”

„Bila je baš dobra predstava.”

„Bilo je prelijepo.”

„Šta je život bez pravih prijatelja?”

„Top.”

„Kraj je najbolji.”

„Bilo mi je stvarno zanimljivo gledati predstavu.”

„Bilo nam je jako lijepo.”

„Bilo je najljepše.”

„Kraj je super.”

„Super.”

ŠTA MISLI MALA RAJA UMIŠLJENA BUBAMARA

Q: “Da možeš pokloniti bubamari nešto da je usrećiš, šta bi joj poklonio?”

A: Poklonio bih joj slatkiše.

Q: “Šta misliš kako su se druge životinje osjećale zbog bubamarinog ponašanja na početku predstave?”

A: Mislim da su bile ljute na bubamaru.

Q: “Šta misliš treba li se ponašati kao bubamara?”

A: Mislim da se ne trebamo tako ponašati, ali ako smo pogriješili trebamo priznati svoju krivicu kao i bubamara.

Q: “Da bubamara dođe u tvoju školu, šta bi joj prvo pokazala”

A: Prvo bih joj pokazala školu i rekla da se trebamo lijepo ponašati, a ne kao ona na početku predstave.

Q: “Da si ti bila jedna od životinja u predstavi, kako bi pokušala pomoći bubamari?”

A: Sprijateljila bih se s njom i pokušala joj pomoći da bude dobra.

Q: “Kada vidiš da je bubamara tužna jer nema pravih prijatelja, šta bi joj ti rekla?”

A: Rekla bih joj da ću joj ja biti prijatelj.

Q: “Šta ti se najviše svidjelo u predstavi?”

A: Najviše mi se svidjelo to što mi je bila smiješna i što ima puno lijepih likova.

Q: “Šta misliš zašto su ostale životinje bile onakve prema bubamari?”

A: Zato što je bila drska prema njima i onda su se oni osjećali tužno.

Q: “Šta bi pitao bubamaru da možeš pričati s njom?”

A: Pitao bih je da li mogu ja doći na njen rođendan.

RAZGOVOR SA

TIBOR OREČ

DIREKTOR LUTKARSKOG KAZALIŠTA MOSTAR I
GLUMAC U PREDSTAVI „UMIŠLJENJA BUBAMARA”

Posljednja predstava koju smo imali priliku pogledati u okviru takmičarskog programa 40. Lutkarske republike dolazi nam iz Lutkarskog kazališta Mostar. Riječ je o predstavi „Umišljena bubamara“. Sa mnom je glumac i direktor Lutkarskog kazališta Mostar, Tibor Oreč. Tibore, hvala vam na sjajnoj, edukativnoj predstavi. Ono čime bih željela početi jeste nagrada koju ste osvojili na nedavno završenom festivalu u Banjoj Luci, prije nekoliko dana. Dobili ste nagradu za najkomičniju glumačku izvedbu. Osvojili ste dvije nagrade, je li tako?

Jeste, jeste. Žohar i Mrav, a kolega Ivan Nevjestić dobio je nagradu za ulogu Puža.

Čestitam! Zanima me, prošle godine ste također u Bugojnu, s predstavom „Utopija“, osvojili nekoliko nagrada. Koliko su vam nagrade važne?

Pa, mislim da volimo reći kako nagrade nisu važne i da mi to radimo zbog samog rada, ali svaki put kada dobijete takvu vijest, dobijete vjetar u krila i još veći poticaj da nastavite raditi ono što radite. Te nagrade zaista jesu poticaj za daljnji rad i priznanje za ono što stvaramo. Drago nam je kada i dječiji i stručni žiri prepoznaju naš trud, zalaganje i sav entuzijazam koji ponekad, a zapravo gotovo uvijek, graniči s ludošću. Sve to radimo jer želimo na scenu donijeti nešto novo, naučiti djecu novim stvarima, potaknuti ih da kreativno razmišljaju i zajedno s njima se, na jedan plemenit način, nasmijati. Ipak, narastete nekoliko centimetara kada dobijete takvu vijest.

Da, to je ipak priznanje za vaš rad. Niste prvi put u Bugojnu, redovni ste gosti Lutkarske republike. Nedavno smo vas imali priliku gledati s predstavom „Utopija“, s kojom ste prošle godine gostovali ovdje u Bugojnu, ali i na MESS-u u Sarajevu. Koliko su festivali

značajni za vas, kako biste se predstavili publici izvan Mostara i koliko su važni za razvoj lutkarstva uopće?

Moram reći da su jako značajni, posebno zbog razgovora za okruglim stolom u Bugojnu, na kojem stručni žiri komentira predstave i daje smjernice i sugestije za daljnji rad. Lijepo je svoje iskustvo i rad podijeliti sa strukom jer tako zajedno možemo doći do boljih rješenja. Bilo da je riječ o dobronamjernoj kritici ili pohvali, mislim da će predstave biti mnogo bolje i kvalitetnije ako imamo što više stručnih mišljenja. Zato je važno da imamo što više festivala, i to kvalitetnih festivala, kao i što više djece koja će ih posjećivati. Na taj način možemo odrediti smjernice razvoja lutkarstva i razgovarati s kolegama o tome s kakvim se problemima susreću, kakav je odaziv publike, šta publika voli, u kojem pravcu treba ići, a šta bi trebalo izbjegavati. Ta razmjena iskustava zaista je dragocjena. Kažu da pametan čovjek uči na tuđim greškama, a budala na vlastitim. Uvijek možemo od kolega naučiti nešto novo i bolje, a zatim to iskustvo utkati u vlastiti rad.

Ono što me zanima, a o čemu već pet dana razgovaramo, jeste da li je lutkarstvo zapostavljeno u odnosu na klasičnu, dramsku glumu?

Jeste, i to čak i među samim glumcima. Svi bi radije išli u dramska pozorišta i kazališta, svi bi radije stajali na sceni i pokazivali svoje glumačko umijeće. Ono što možda ne znaju, ne žele ili ne uspijevaju shvatiti jeste da bez lutkarskog kazališta nema ni dramskog kazališta, ni opere, ni daljnjeg razvoja drugih pozorišnih umjetnosti. Ako djeci već od vrtićke dobi ne usadimo ljubav prema predstavi, kazalištu, scenografiji, glumi i muzici, ona kasnije neće odlaziti ni u dramska kazališta. Nećemo imati publiku za dramske predstave. Zato je lutkarstvo kod nas zapostavljeno, čak i među kolegama glumcima. Na njega se često gleda kao na trošak, a ne kao na investiciju. Međutim, bez zdravog lutkarstva i kvalitetnog odgoja publike ne možemo imati ni zdravo društvo, ni odgovorne ljude, ni kreativno razmišljanje, a na kraju ni dramska pozorišta i kazališta.

Već danima razgovaramo o tim problemima, ali hajde da ovaj razgovor ipak završimo u vedrijem duhu. Za kraj, po čemu su Bugojno i Lutkarska republika posebni za vas?

Kao što sam već rekao, Bugojno ima jako lijepu tradiciju razgovora o predstavi nakon svakog izvođenja. O, taj strašni okrugli sto! Nije to ništa strašno. Važno je da se uoče eventualne greške, ali za to čovjek mora biti otvorenog uma i spreman na iskren razgovor. Drago nam je što je ovo već 40. izdanje Lutkarske republike i što festival koji traje toliko dugo ima takav kvalitet. Sjećam se kako je sve izgledalo kada se prije petnaestak ili dvadesetak godina počinjalo s Bugojanskom lutkarskom republikom. Tada to nije bilo ni približno ovome što imamo danas, ni kada je riječ o organizaciji ni kada je riječ o djeci. Mislim da su djeca u Bugojnu zahvaljujući ovom festivalu naučila gledati predstave. Naučila su prepoznati šta je dobro, a šta manje dobro. Znaju razlikovati umjetnost od šunda i znaju gledati pozorišne predstave. To je ogroman uspjeh Bugojna, a posebno ovog festivala.

Hvala vam puno na razgovoru!

RAZGOVOR SA MARTA HAUBRICH GLUMICA U PREDSTAVI “UMIŠLJENA BUBAMARA”

Gledali smo predstavu “Umišljena bubamara” Lutkarskog kazališta Mostar. Razgovaramo sa Martom Haubrich koja je preko dvadeset godina članica ovog kazališta. Kažite nam neke osnovne podatke o predstavi koju smo gledali i par riječi o samom procesu stvaranja ove predstave koja je izazvala veliku pažnju kod najmlađe publike.

Predstava je napravljena 2024. godine u režiji Siniše Novakovića. Radi se o jednom mladom redatelju i glumcu koji je završio Akademiju za umjetnost i kulturu u Osijeku. Ovo nam je bila druga saradnja sa njim. Prije ove predstave smo radili predstavu po njegovom tekstu “Moj prijatelj Bumbi”. Moram reći da je proces rada bio jako zanimljiv i duhovit, tako da smo se jako lijepo zabavljali tokom rada na ovoj predstavi. Radili smo po tekstu naše spisateljice Milene Jukić Bandić koji nam je predstavljao popriličan izazov. Lutke za predstavu je radila Tina Vukasović Đaković. Radi se o stolnim lutkama koje su jako zanimljive.

Pošto je predstava napravljena 2024. godine. Koliko je puta odigrana do sada.

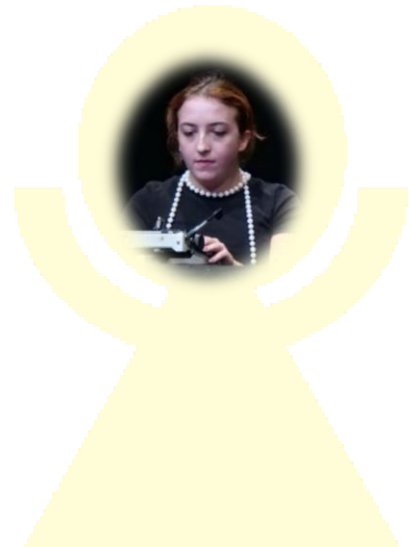
Mislim da se do sada odigrala preko sedamdeset puta. Predstava je jako zanimljiva mlađoj djeci što smo mogli vidjeti i tokom ovog izvođenja a i po komentarima članova dječijeg žirija na okruglom stolu.

Šta se trenutno radi u Lutkarskom kazalištu Mostar?

Trenutno pripremamo premijeru predstave “Super jež u borbi za nevidljivo” koju režira gospođica Zdenka Šustić koja je također završila Akademiju u Osijeku. Ovo nam je prva suradnja sa njom a premijera je 29.10.2026. i zaista se radujemo. Predstava je jako zanimljiva i lijepa. Nadam se da ćemo je izvoditi i ovdje u Bugojnu na nekim sljedećim susretima. Nama je jako drago doći u Bugojno, publika je sjajna, zna šta je kazalište, okrugli stolovi su zanimljivi. Posebno su nam djeca iz žirija jako draga, uvijek nas razvesele njihovi komentari i razmišljanja o predstavi.

LUTSIKON INKA ELDAN

Ukratko nam se predstavite!

Inka Eldan, studentica pete godine glume i lutkarske animacije na Akademiji.

Koja je bila prva lutkarska predstava koju si odigrao/la i kako si se osjećao/la kada si prvi put stao/la iza paravana?

Kako sretno ispiti na prvoj godini, animacija ručnih lutaka – Ginjoli. Uz bolove u desnoj lopatici osjećala sam se ispunjeno u svakom smislu te riječi.

Koja vrsta lutaka i koji žanr predstave ti je zadao najviše muka i zašto?

Ništa.

Da možeš do kraja karijere da igraš samo jednog lutkarskog lika, ko bi to bio?

Borna Kres.

Šta bi poručio/la mladom glumcu koji prvi put uzima lutku u ruke?

Uzmite lutku i zabavite se!

SA SCENSKOG ČITANJA BAJKA O PRIJATELJSTVU

Petak, 23.10.2026.

Prateći program

Mala sala
10,00 sati

Scensko čitanje lutkarskog teksta

„SAD SPAVAŠ“

Autorica: Tara Piralić

Mentor: Mario Ćulum

O autorici teksta:

Tara Piralić rođena je 2003. godine u Bihaću. Studentkinja je treće godine dramaturgije na Akademiji umjetnosti Univerziteta u Banjoj Luci. Kao dramaturg potpisuje predstavu Pad sa neba, izvedenu u Novom Gradu 2025. godine, a drama Pobrkani predstavljena je na javnom čitanju studentskih dramskih tekstova u okviru Sterijinog pozorja 2026. godine. Koautor je kratkometražnog filmskog projekta With anger and love, trenutno u postprodukciji. Učestvovala je u radu na više pozorišnih i filmskih projekata, razvijajući autorski interes za crni humor, apsurd i psihološki složene odnose među likovima.

Petak, 23.10.2026.

Prateći program

Mala sala
11,00 sati

Interaktivna promocija knjige

SREBRENKO I DRUGE PRIČE IZ SRCOLIKE ZEMLJE

Autor: Elvir Halilović Ćikopisac

Bosanskohercegovački pisac za djecu Elvir Halilović, poznatiji kao Ćikopisac, novom knjigom Srebrenko i druge priče iz Srolike zemlje nastavlja širiti svoj maštoviti svijet inspirisan Bosnom i Hercegovinom, njenim ljudima, prirodom, legendama i neobičnim pričama.

A u Srolikoj zemlji priče ne ostaju samo među koricama. Uz lutkice, glumu i aktivno učešće publike, djeca upoznaju junake knjige i zajedno s autorom oživljavaju njihove avanture. Književnost se tako prepliće s igrom i maštom, a promocija knjige pretvara u veselo druženje u kojem su djeca istovremeno publika i učesnici.

Dobro došli u Sroliku zemlju – mjesto gdje uz knjige maštamo i rastemo!

O autoru:

Elvir Halilović (1976) bosanskohercegovački je pisac za djecu i mlade, među najmlađim čitaocima poznat kao Ćikopisac. Autor je osam knjiga i multimedijalnih slikovnica za djecu, a njegove priče i pjesme objavljujane su u Bosni i Hercegovini i regionu te su zastupljene u školskim čitankama i obrazovnom procesu. Knjiga Priče iz Srolike zemlje uvrštena je među lektirna djela za učenike četvrtog razreda.

Od objavljivanja prve knjige 2023. godine realizovao je više od 300 književnih susreta, radionica i promocija širom Bosne i Hercegovine. Kroz interaktivne autorske programe u kojima spaja književnost, igru, glumu, lutkice i neposrednu komunikaciju s djecom, knjigu pretvara u prostor zajedničkog maštanja i stvaranja.

Član je Društva pisaca u Bosni i Hercegovini.

Petak, 23.10.2026.

Prateći program

Kamerna scena u Pozorišnoj dvorani
12,00 sati

Akademija za kulturu i umjetnost u Osijeku

„TOUCHE PASSA“

**(Tekst: Gabrijela Redžić u suradnji sa studentima prve godine Diplomskog studija
glume i lutkarske animacije)**

Režija: Gabrijela Redžić pod mentorstvom izv. prof. art. Tamare Kučinović

Igraju:

Lovro Klepo

Inka Eldan

Martina Slakoper

Borna Kres

Autor fotografija: Kristijan Cimer

O predstavi:

Predstava *Touche Passa* nastala je kroz proces rada na kolegiju majstorske radionice studentice druge godine Diplomskog studija lutkarske režije Gabriele Redžić. Kroz spoj glume i lutkarstva donosi duhovit, emotivan i intiman pogled na život mladića s ADHD-om.

Borna je lutka koju animiraju tri glumca – njegovi unutarnji glasovi, rastresenost, anksioznost i sumnja koji prate gotovo svaku njegovu misao i odluku. Kroz svakodnevne situacije predstava prikazuje kako izgleda živjeti s neprestanim unutarnjim dijalogom, ali i koliko su kreativnost, spontanost i bogata mašta neraskidiv dio tog iskustva.

Na topao i komičan način predstava otvara prostor za razgovor o mentalnom zdravlju, potiče razumijevanje i empatiju te poziva publiku da na trenutak zakorači u Bornin safe space.

Petak, 23.10.2026.

Prateći program

17,00 sati

Prezentacija radionice

„OD PREDMETA DO LUTKE“

Voditeljica: prof. dr. art. Maja Martinek

Polaznici ove lutkarsko animacijske radionice upoznat će se sa svijetom lutkarstva kroz upotrebu različitih predmeta i dijelova tijela. Osluškićat ćemo ono „neživo“ i učiti slušati kako ono diše i gledati kako ono gleda. Pokušat ćemo se s našom lutkom nadopunjavati. Tražit ćemo načine kako se odreći svog glumačkog ega ili ga barem na momente prepustiti lutki. Istraživat ćemo kako mi možemo pomoći lutki, a kako ona nama u nastojanju da postanemo jedno nerazdvojno biće – lutkar i lutka. Ili lutkar s lutkom. Ili lutka s lutkarom.

ČETVRTI DAN

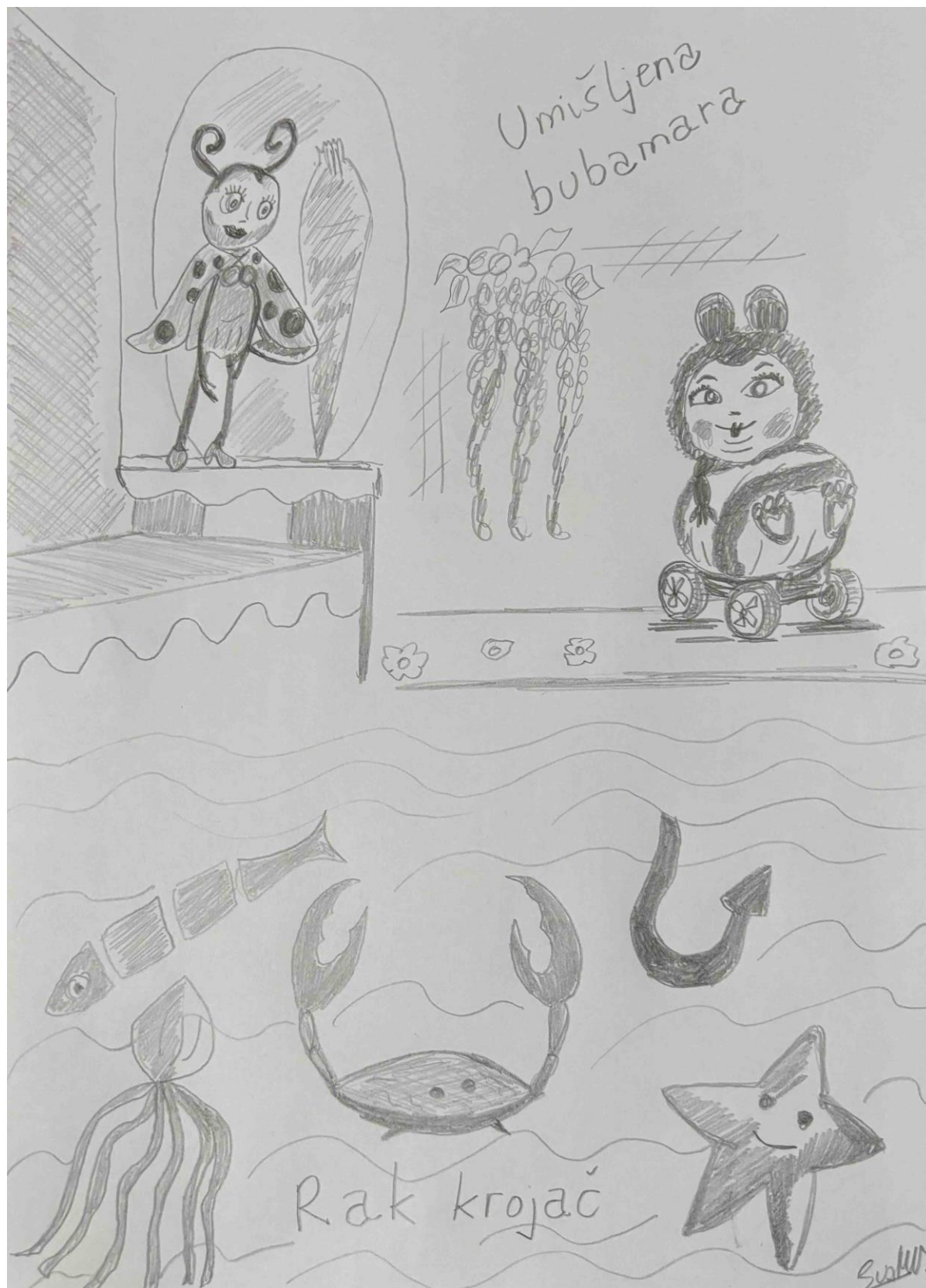

ČETVRTI DAN

TRAGOM OLOVKE

Crta: Suad Velagić

STRUČNI ŽIRI:

Dubravka Zrnčić - Kulenović

Mario Ćulum

Maja Martinek

**MODERATOR OKRUGLIH
STOLOVA:**

Stražo Krsmanović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Mirza Idrizović

Vahid Duraković

Senada Milanović

Nedžad Milanović

Suad Velagić

Edin Ćatić Bato

Ermina Musić

Antonio Džolan

Tidža Čaušević

Elma Idrizović

DJEČJI ŽIRI:

Estera Džolan

Noa Džolan

Asja Ugarak

Eman Sarajlić

Naida Alić

Nađa Alić

Arslan Jusić

Danis Kosterović

Ajša Ždralović

Lana Kosterović

DIREKTOR SUSRETA:

Mirza Idrizović

**ORGANIZATOR KULTURNIH
AKTIVNOSTI:**

Vahid Duraković

PR BIJENALA:

Mirza Bušatlić

DIGITALNI DIZAJN:

Edin Ćatić Bato

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik

Ermina Musić, tehnička urednica

Senada Milanović

Suad Velagić

Mirza Bušatlić

Ajla Sušić

Adin Kurbegović

TEHNIČKA EKIPA:

Edin Ćatić Bato

Mahmut Ždralović

Emir Hodžić Zoha

VOLONTERI:

Una Ugarak, Hanah Hozić, Nedim Ćefo, Nejra Dedić, Medina Sijamija, Dalal Alić, Tara Velagić, Lamija Šećibović, Imran Alibegović, Imran Hajić, Jasmina Velagić, Ajša Tahirović, Amila Jusufspahić, Amina Huskić, Dženeta Dautbegović, Iman Talargić, Nejla Mustajbegović, Adem Ugarak, Emrah Bušatlić, Nedim Ugarak, Adna Kurbegović, Ajna Ždralović, Naida Bušatlić, Hana Hajić, Sara Čizmo, Ahmed Čiča, Sarah Cinco, Ajla Hujdur, Davud Hamzakadić, Alma Bušatlić, Ena Fazlibegović, Hana Halilović, Medina Isak, Nadža Karadža, Almin Duro, Isak Frljak, Tajra Habibović, Ensara Česo, Naida Redžić, Nadija Tunović, Lamija Jusufspahić, Nejla Bakić, Nadja Musić, Merjema Tihak, Amer Sušić, Lamija Vinčević.